

тѣ. Първо, той си каза: „Тази работа не е за мене“ и отиде въ уединение — 40 години да пасе овце, за да изкупи грѣховетъ на убийството, и знаете ли какво правѣше? Прѣдаде се на дълбоки размишления, понеже бѣше посветенъ въ всички тайни на Египетъ. За едно убийство трѣбаше да учи 40 години. И въ това време той имаше второ посвещение. Питамъ: вие колко години сте пасли овце? Да бѫдете овчари то е велика работа, то е да бѫдете учители. Познали ли сте вашия учителъ. Баща ви, майка ви, дѣдови двѣ хиляди години сѫ били християни, но познали ли сѫ Христа? Ако сте го познали, кажете пропуска, който ви е далъ, сѫщо както военниятъ, за да ви пропуснатъ, искатъ да имъ кажете пропуска. Какъвъ е вашиятъ пропускъ, вашата лозинка? Ученитъ хора трѣбва да иматъ нѣкакъвъ девизъ; а какъвъ трѣбва да бѫде нашиятъ девизъ? Да служимъ на Христа. Какъ ще му служимъ? Да се учитъ. Какъ да се учитъ? Приятели ли сте на училището? Да обикаляте отвѣнъ училището то е едно нѣщо, да сте вътре въ него е друго нѣщо. Каждъ ви сѫ училищнитъ книжки, училищнитъ свидѣтелства? Нѣмате свидѣтелство, пѣкъ учители искате да ставате! Сѫщото е и съ нѣкои свещеници и владици — и тѣ го нѣматъ. И въ такива лажи като живѣемъ, искаме да дойде Царството Божие! Царството Божие идва сега и разкрива всички кални нѣща на човѣчеството. Заели се сега чрѣзъ война народитъ да защищаватъ своята кауза; защищавайте Царството Божие на справедливостъ! Всѣки народъ трѣбва да има толкова колкото заслужава; тѣй и всѣки човѣкъ. Задайте си сериозно